

2004. szeptember 16., csütörtök

20. felhívja a szudáni kormányt, hogy egyezzen bele egy olyan emberi jogi bizottság létrehozásába, amely képes függetlenül értékelni a darfuri régióban 2003 áprilisa óta elkövetett bűncselekményeket;
21. felhív a veszélyeztetett civilek védelmének és biztonságának növelésére hivatott nemzetközi rendőri erő létrehozásának megfontolására, amelynek célja, hogy tanáccsal lássa el és támogassa a szudáni rendőrséget, valamint, hogy állítsa helyre a civilek közötti bizalmat és biztonságérzetet;
22. felkéri a szudáni kormányt, hogy még inkább gyorsítsa fel a humanitárius szervezetek Khartoumba és azon túl utazó munkatársai vízuma kiállításának ügyét;
23. elítéli hat segélyszervezeti munkatárs SLA által augusztus 28. és szeptember 6. közötti fogva tartását és felhívja a régió valamennyi fegyveres csoportját, hogy szüntesse be a humanitárius munkában résztvevők elleni valamennyi támadást, és tegye lehetővé számukra, hogy feladatukat megfélemlítés nélkül végezhessék;
24. üdvözli az UNHCR és a csádi kormány közötti megállapodást, amely rendőrök csádi menekülttáborok köré történő telepítésére vonatkozik azok biztonságának megteremtése érdekében;
25. felhívja az EU tagállamokat, hogy bilaterális lépések helyett inkább hangolják össze az Afrikai Uniónak felajánlott támogatásukat az Afrikai Unióra ezen hatalmas nyomás idején nehezedő bürokratikus terhek csökkentése érdekében;
26. felhívja a konfliktusban résztvevő valamennyi felet, hogy tartózkodjon a 18 évnél fiatalabb gyermek katonák toborzásától és bevetésétől, és felhívja a szudáni hatóságokat, hogy a vonatkozó egyezményekben megállapítottak szerint részesítsék védelemben a menekült gyermekeket, különösen a felügyelet nélküli kiskorúakat;
27. sürgeti az eritreai kormányt, hogy semmilyen közvetlen vagy közvetett támogatást ne nyújtson a darfuri konfliktusban résztvevők részére;
28. felhívja Csád, Líbia és a Közép-afrikai Köztársaság kormányait, hogy szigorúbban ellenőrizzék a régióban zajló kézi lőfegyver kereskedelmet;
29. utasítja Elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a szudáni kormánynak, az Afrikai Uniónak, az EU tagállamok, az Amerikai Egyesült Államok, Norvégia, Csád, Líbia, Eritrea, Egyiptom és Kína kormánynak, az ENSZ főtitkárának, az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek, valamint az AKCS Tanácsnak.

P6_TA(2004)0013

Az iraki helyzet

Az Európai Parlament iraki helyzettel kapcsolatos állásfoglalása

Az Európai Parlament,

— tekintettel a korábbi, Irakról szóló 2002. május 16-i⁽¹⁾, 2003. január 30-i⁽²⁾ állásfoglalásaira, és a 2003. szeptember 24-i⁽³⁾ ajánlására ugyanebben a témában, valamint az Európai Parlament és a Tanács 2004/155/EK sz. 2003. december 18-i⁽⁴⁾ határozatára a rugalmassági eszközök intézményének Irak rehabilitációja és újjáépítése érdekében történő igénybeveteléről, az 1999. május 6-i intézményközi megállapodás 24. pontja alapján,

⁽¹⁾ HL C 180. E, 2003.7.31., 499. o.

⁽²⁾ HL C 39. E, 2004.2.13., 67. o.

⁽³⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 226. o.

⁽⁴⁾ HL L 54., 2004.2.23., 1. o.

2004. szeptember 16., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1483 ⁽¹⁾, 1500 ⁽²⁾, 1502 ⁽³⁾, 1511 ⁽⁴⁾ és 1546 sz. ⁽⁵⁾ határozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. tudomásul véve az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1546. sz., a 2004. június 30-a óta fennálló iraki ideiglenes kormány szuverén státuszát megerősítő határozatának egyhangú elfogadását, és támogatva annak végrehajtását,
- B. mivel az Európai Tanács 2004. június 17–18-i ülésén újólá megerősítette elkötelezettségét egy biztonságos, stabil, egységes, virágzó és demokratikus Irak megeremtése mellett, valamint tudomásul véve az Általános Ügyek Tanácsának 2004. szeptember 13-i döntését,
- C. üdvözölve a Bizottságnak az Európai Unióról és Irakról kiadott közleményét (COM(2004)0417), valamint az abban javasolt kötelezettségvállalási keretet,
- D. mivel az iraki politikai és biztonsági helyzet továbbra is bizonytalan, aminek következtében számos haláleset és sérülés fordul elő az európaiak, az iraki lakosság és a nemzetközi katonai személyzet körében,
1. szigorúan elítél minden önkényes erőszakot, különösen a civilek, vallási kisebbségek, rendőri szervek és a nemzetközi katonai erők ellen elkövetett terrorcselekményt, túszejtést, beleértve az újságírók és a nem kormányzati szervezetek körében történt túszejtést is, és az eddig elkövetett és büntetlenül maradt kegyetlen gyilkosságokat; megerősíti, hogy minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenni azon erőszakos kísérletek megállítására, amelyek a demokratizálódási folyamat előmozdításán munkálkodó iraki kormány és a nemzetközi közösség határozottságának gyengítését célozzák;
 2. különösen és a leghatározottabban elítéli Christian Chesnot és George Malbrunot francia újságírók, valamint Simona Torretta és Simona Pari olasz segélyszervezeti munkatársak, továbbá egy brit állampolgár elrablását, és követeli azonnali és feltétel nélküli szabadonbocsátásukat, valamint a többi, bármely más nemzetből való túszt szabadonengedését; üdvözli az iraki lakosság és az iszlám világ túszoikkal szembeni szolidaritásának számos megnyilvánulását; kéri az iraki hatóságokat és az összes érintett szervezet, hogy mindent tegyenek meg a túszoikk szabadon bocsátása érdekében és hogy ne gördítsenek akadályokat e cél elérése elé; követeli, hogy tegyenek meg mindent Enzo Baldoni olasz újságíró holttestének hazaszállítása érdekében;
 3. felhívja a Tanács elnökségét, a KKBP főképviselőjét és a Bizottságot, hogy támogassák az érintett tagállamok e célból tett kezdeményezéseit;
 4. felhívja az új iraki kormány hatóságait és az ország vallási közösségeit, különösen valamennyi vallási vezetőt, hogy nyomatékosan, világosan és egyértelműen ítélik el a terrorizmus minden formáját;
 5. ismételten megerősíti az Európai Unió elkötelezettségét abban, hogy támogatja Irak átalakítását és szuverén, független és demokratikus partnerállamként való újraindítását a nemzetközi közösségben; határozottan támogatja a Bizottság ezen elvek mentén megfogalmazott középtávú stratégiáját;
 6. követeli a 2005 januárjában tervezett és a demokratikus Irak megeremtésében jelentős lépésnek számító ideiglenes nemzetgyűlési választások szabad és tisztességes voltát és a nők teljes jogú részvételének biztosítását;
 7. támogatja a Bizottság azon javaslatát, amely 2005-ben további 200 millió euró uniós hozzájárulást irányoz elő Irak újjáépítésére, és sürgeti a Tanácsot, hogy alkalmazzon rugalmassági eszközöket annak érdekében, hogy a kötelezettség végrehajtása ne járjon az EU külpolitikai intézkedéseinek egyéb területein a ráfordítások csökkenésével; ragaszkodik ahhoz, hogy az újjáépítési folyamat minden, különösen politikai, gazdasági és pénzügyi vonatkozásban átlátható legyen;

⁽¹⁾ 2003. május 22-i 1483. sz. ENSZ BT határozat, a háború utáni iraki „hatóságról”, és az ENSZ különleges képviselőjének hatásköréről.

⁽²⁾ 2003. augusztus 14-i 1500. sz. ENSZ BT határozat, az iraki ideiglenes kormányzótanács létrehozásáról, és az egyesült nemzetek segítségnyújtási missziójának megalakításáról.

⁽³⁾ 2003. augusztus 26-i, az ENSZ és a humanitárius személyzet védelmét kérő 1502. sz. ENSZ BT határozat.

⁽⁴⁾ 2003. október 16-i 1511. sz. ENSZ BT határozat.

⁽⁵⁾ 2004. június 8-i 1546. sz. ENSZ BT határozat.

2004. szeptember 16., csütörtök

8. ajánlja, hogy a Parlament Külügyi Bizottsága készítsen összefoglaló jelentést az iraki helyzetről, amelyben számbaveszi a háború következményeit és az ország rehabilitációjával, újjáépítésével és stabilitásával kapcsolatos valamennyi problémát;

9. utasítja Elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácshoz, a KKBP főképviselőjéhez, a Bizottsághoz, a tagállamok parlamentjeihez, az iraki ideiglenes kormányhoz, az iraki ideiglenes parlamenthez, az ENSZ főtitkársághoz és az ENSZ Biztonsági Tanácsához.

P6_TA(2004)0014

CITES egyezmény

Az Európai Parlament állásfoglalása az EU-nak a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményben (CITES) részes felek 13. ülésével kapcsolatos stratégiai céljairól

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2004. október 2. és 14. között Bangkokban, Thaiföldön megrendezendő, a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményben (CITES) részes felek 13. ülésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a CITES a ma létező legszélesebb körű, 166 tagot – köztük a 25 tagállamot – magában foglaló, a vadvilág megőrzéséről szóló egyezmény, mely megelőzni hivatott a vadon élő állat- és növényvilágnak a nemzetközi kereskedelemről eredő túlzott kihatását,
- B. mivel a természeti erőforrások ember általi felhasználása, az élő környezet szétrombolása, a klímaváltozások, a vadon élő fajok túlzott kihatása és a vadon élő állat- és növényfajok illegális kereskedelme a fő okai a Föld biodiverzitása leromlásának,
- C. mivel a fogyasztói társadalmakban a közvélemény szerepe korábban és jelenleg is fontos az orvvadászat és a vadon élő állat- és növényvilág illegális kereskedelme szabályozásában,
- D. mivel a CITES-nek kiegészítő szerepe van az ENSZ Élmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) és más halászati szervezetek mellett a nemzetközi kereskedelem által veszélyeztetett tengeri halfajok védelmében,
- E. mivel a CITES által a bálnák megővésével és annak megszervezésével foglalkozó szabályozó hatóságként elismert Nemzetközi Bálnavadászati Bizottság (IWC) világszerte érvényes moratóriumot rendelt el a kereskedelmi célú bálnavadászattal kapcsolatban,
- F. mivel a vadon élő vándorló állatok megővéséről szóló egyezmény a nagy fehércápát a CMS I. és II. mellékletébe, Ausztrália pedig 2001-ben a CITES III. mellékletébe sorolta norvég és japán fenntartások mellett, és a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) a fajt 1996 óta „veszélyeztetettnek” minősíti az IUCN veszélyeztetett fajokról szóló tiltólistáján,
- G. mivel azok a részes felek, amelyek az Európai Parlament 2002. október 24-i állásfoglalásában foglalt ajánlásokat a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményben (CITES) ⁽¹⁾ részes felek 12. konferenciáján elutasították, elfogadtak egy javaslatot a Botswanában, Namíbiában és a Dél-afrikai Köztársaságban folyó elefántcsont-kereskedelem engedélyezéséhez; mivel azonban a szóban forgó állásfoglalásban foglalt feltételeket az egyezményben részes felek 12. konferenciája által meghatározott határidőn belül nem teljesítette,

(¹) HL C 300. E, 2003.12.11., 621. o.